

תקון חמשים ושלשה

ליל ד' בניסן

סוד חבלי משיח

ולכל היד החזקה בזמנא דיתגלי מלכא משיחא. דכלהו נהורין עלאין יתגלון לתתא לאתקפא להו לישראל, דלא ידחלון באנון חבלין דמשיחא דזמינן למהוי באנון י"ב ירחין. ולכל המורא הגדול, דהא פלהו דרגין עלאין זמינן אנון לאתקנא באנון י"ב ירחין, מגו אנון חבלין ודאי. ולבתר פלהו יתגלון בנהורא סגי ותקיפא. פדין אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביה' (דברים לג כט) שמה שלים בכל אתון דילה. פדין יפקון מגו גלותא בכמה עטרין תקונין עלאין. ובמה

ולכל היד החזקה בזמנא דיתגלי מלכא משיחא. דכלהו נהורין עלאין יתגלון לתתא לאתקפא להו לישראל, דלא ידחלון באנון חבלין דמשיחא דזמינן למהוי באנון י"ב ירחין. ולכל המורא הגדול, דהא פלהו דרגין עלאין זמינן אנון לאתקנא באנון י"ב ירחין, מגו אנון חבלין ודאי. ולבתר פלהו יתגלון בנהורא סגי ותקיפא. פדין אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביה' (דברים לג כט) שמה שלים בכל אתון דילה. פדין יפקון מגו גלותא בכמה עטרין תקונין עלאין. ובמה

1. עי' זהר שמות ח"ב ז, ע"ב, ט, ע"א; "וכן בכל יומא עד שבעין יומין. לבתר שבעין יומין יתגניז ההוא כוכבא ויתגניז משיח עד תריסר ירחין ויתהדר ההוא עמודא דאשא כמלקדמין וביה יתגניז משיח וההוא עמודא לא יתחזי. לבתר תריסר ירחין יסלקון ליה משיח בההוא עמודא לגו רקיעא ותמן יקבל תוקפא ועטרא דמלכותא. וכד נחית יתחזי ההוא עמודא דאשא כמלקדמין לעיניהון דכל עלמא ויתגלי לבתר משיח ויתכנסון לגביה עמין סגיאין ויתער קרבין בכל עלמא. ובההוא זמנא יתער קודשא בריך הוא גבורתיה לכל עמין דעלמא ומלכא משיחא יתידע בכל עלמא וכל מלכין דעלמא יתרון לאתחברא לאגחא קרבא ביה וכמה (עמין) מפריצי יהודאין יתהפכו לאהדרא לגבייהו וייתון עמהון לאגחא קרבא על מלכא משיחא. כדן יתחשך כל עלמא חמש עשרה יומין וסגיאין מעמא דישראל יהון מתין בההוא חשוכא ועל דא כתיב כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים".

2. עי' זהר תרומה ח"ב, קעב, ע"ב.

3. עי' זהר שמות ח"ב ט, ע"א; ובגלות לא היה שלם, עי' זהר ויקרא ח"ג ד, ע"ב; שהגאולה נעשית ע"י שם מ"ה (יוד הא ואו הא) שמספרו גאולה, עי' קל"ח פתח לא עמ' קי: "ששם זה מחובר באותיותיו - אינו נזכר אלא

בְּתָרִים - תְּקוּנִים עֲלִיּוֹנִים. וְכַמּוֹה
מִלְחָמוֹת יַעֲרֹכוּ עִם אֲמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה
זָרָה, וַיִּשְׁפְּרוּ אוֹתָם לְגִמְרִי.⁴ וְהַכֵּל עַל יְדֵי
אוֹתָם תְּקוּנִים שֶׁתִּקְנוּ מִתּוֹךְ אוֹתָם
חֲבָלִים שֶׁנֶּאֱמָרוּ. וְלֹא־חָרִי הַכֵּל; וְהִיתָה
מִנְחָתוֹ כְּבוֹד (יִשְׁעִיה יא.). אֲשֶׁרִי חֲלָקָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

קָם אַבְרָהָם הַזֶּקֶן הַחֲסִיד וְאָמַר
לְיַעֲקֹב [אֲבִינִי] הֵן הָאֱהוּב: קוֹם עִכְשִׁיו
וְעוֹרֵר דְּבָרִים לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה. שְׁעִבְשִׁיו ו'
[שֶׁל יַעֲקֹב] מִתְּגַלִּית בָּךְ,⁵ שְׁכָתוֹב בָּהּ:
וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי⁶ יַעֲקֹב (וַיִּקְרָא כו, מב.).
שְׁיַעֲקֹב נֶאֱמַר עָלָיו: כִּי קָמָן הוּא (עֲמוֹס
ז, ב), וַיִּשְׁרָאֵל הוּא גְדוֹל.⁷ אֲבָל בְּזִמָּן
הַנֶּאֱלָה, יִשְׂרָאֵל יִתְגַּלֶּה, וְזֶה [מֵה
שְׁכָתוֹב]: כִּי שְׂרִית עִם אֱלֹהִים וְגו' [וְעִם
אֲנָשִׁים וְתוֹכְלִי] (בְּרֵאשִׁית לז, כח). וְאִם
הַאֲמַר, שְׁיַעֲקֹב לֹא רָאוּי אֶלָּא יַעֲקֹב
עֲצֻמוֹ יַחֲזֹר בְּתִקְוֹן, בּוֹזֵז הוּא שֶׁתִּתְגַּלֶּה בּוֹ.
וְזֶה סוּד: לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְגו' (יִשְׁעִיה כט, כב.).

קָרְבִּין נִגְיָחוֹן בְּהִדֵּי אָמִין עַ"ז וַיִּתְּבְּרוֹן
לֹון לְגִמְרִי. וְכֵלָא בְּתִקְוִיָּין אֵלִין
דְּאִתְתִּקְנוּ מִגּוֹ אֲנֹן חֲבָלִין דְּאִתְמָרוּ.
וּלְבָתֵּר כֵּלָא וְהִיתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד (יִשְׁעִיה
יא י.). זַפְּאָה חוֹלְקָהוֹן דִּישְׁרָאֵל בְּעֵלְמָא
דִּין וְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

קָם אַבְרָהָם סָבָא חֲסִידָא וְאָמַר
לְיַעֲקֹב בְּרָא רַחֲמִימָא, קוֹם הַשְׁתָּא וְאִתְעַר
מִלִּין קָמִי שְׂכִינָתָא. דְּהַשְׁתָּא ו' אִתְגַּלִּיאת
בָּךְ, דְּכָתִיב בָּהּ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
(וַיִּקְרָא כו, מב.). דְּיַעֲקֹב אִתְמַר בָּהּ כִּי קָמָן
הוּא (עֲמוֹס ז ב) וַיִּשְׁרָאֵל אִיהוּ גְדוֹל. אֲבָל
בְּזִמָּנָא דְּפִרְקָנָא יִשְׂרָאֵל יִתְגַּלִּי וְדָאִי,
דְּבָהּ כִּי שְׂרִית עִם אֱלֹהִים וְכו' (בְּרֵאשִׁית
לז כח). וְאִי תִימָא דְּיַעֲקֹב לֹא אִתְחַזִּי.
אֶלָּא יַעֲקֹב גְּרַמָּה בְּתִקְוִיָּנָא יִתְהַדֵּר בְּהָאִי
ו' דְּאִתְגַּלִּיאת בָּהּ. וְרָזָא דָּא לֹא עָתָה יְבוֹשׁ
יַעֲקֹב וְכו' (יִשְׁעִיה כט, כב.).

כשעילת העילות מיחד לכל המדרגות בסוד יחוד... נראה בהדיא שהגאולה תלויה בסוד אלה האותיות.
והטעם הוא שאלה האותיות הם מה שעילת כל העילות מיחד המדרגות כ"ל ובזה תלויה הגאולה באמת,
שאינו לה ספק כלל. עיין תחילת תיקון א.

4. עי' זהר בשלח ח"ב, נח, ע"ב.
5. עי' בזהר וירא ח"א, קיט, ע"א.
6. ברית זו כנגד היסוד שהוא ו' - הכולל ששה קצוות.
7. עי' גם ברכות יג, ע"א; עי' אדיר במרום עמ' שמג; אוצרות רמח"ל, ויקרא, עמ' צג: "והטעם שאומר יעקוב בוי"ו: יעקב"ב הוא סוד קטנות, ככתוב: מי יקום יעקב כי קטן הוא, ומשם נמשך הגלות שהוא סוד המיתה... והתיקון הוא להמשיך אליו בחינת החיים, וזה סוד אות ו' שהיא בסוד עץ החיים כידוע"; תקט"ו תפלות, סוף ת' ט: "מי יקום יעקב כי קטן הוא: וזה ו' קטועא. ובכח הקיווי נעשה ו' ברבבא, בו וזכרתי את בריתי יעקוב ולא עתה יבוש יעקב"; שם ת' קפד; ת' רב; ת' רה; ת' רז.

קם יַעֲקֹב בְּחִירָא וְאָמַר, וְדָאֵי וְלִכְל הֵיךְ הַחֲזָקָה - בְּזִמְנָא שֶׁל חֲבִלֵי מְשִׁיחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׁכִּינָה יִתְחַבְּרוּ בְּאַחַד, וְעַל יָדָם יִתְחַזְּקוּ יִשְׂרָאֵל.⁸ עַל הַסּוּר תִּהְיֶה כְּתוּב: וְאִשְׁכְּיָה יְדֵי עַלְיָךְ (שם א, כה). מָהוּ וְאִשְׁכְּיָה? אֵלָּא חוּץ מִהֵיךְ הַנְּטוּיָה בְּגִלּוֹת, וְאִשְׁכְּיָה יְדֵי בּוֹדָאֵי לְחֻזַּק אוֹתָם. וְעוֹד, וְאִשְׁכְּיָה כְּמָה פְּעָמִים, פְּעַם אַחֵר פְּעַם, שְׂכָמָה מְדַרְגּוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּאוֹתוֹ זִמְנָא לְהַתְקַן. וְהִרְבֵּה צְרוּת מַגִּיעוֹת בְּגִלָּל זֶה לְיִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיתְקַנּוּ הַדְּבָרִים. אוֹ: יִקְרָא לָךְ עוֹר הַצֶּדֶק (שם שם, כו), בְּמִשְׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מֵצַד שֶׁל שְׂמָאל. וְאַחֵר כֵּךְ: צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בַּצֶּדֶקָה (שם שם, כו), בְּמִשְׁיחַ בֶּן דָּוִד מֵצַד שֶׁל יְמִינִי, וְלִכְל הַמוֹרָא הַגָּדוֹל.

קם אַבְרָהָם תְּנִינּוֹת וְאָמַר, וְדָאֵי זִמְנִין תִּתְעַרְרֵי יְד הַחֲזָקָה, וְכִלְהוּ יִתְחַבְּרוּן לְאַגָּחָא קְרָבָא לְכַתֵּר בְּכִלְהוּ אֲמִין בְּגוּג רְשִׁיעָא. וְאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל לט כא) וְאֵת יְדֵי אֲשֶׁר שְׂמָתִי בָהֶם. בְּדִין (שם לח כב) וְנִשְׁפָּטִיתִי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבָדָם. דְּכִלְהוּ דְּרָגִין דְּעֵבְרוּ בְּדִינָא עַל יִשְׂרָאֵל חַד חַד כִּלְהוּ בְּחִזָּא יִתְחַבְּרוּן לְקַבֵּל גּוּג רְשִׁיעָא. וְכִל סֵטֶר אַחֲרָא יִתְעַבֵּר מַעֲלָמָא בֵּיהוּא

קם יַעֲקֹב בְּחִירָא וְאָמַר, וְדָאֵי וְלִכְל הֵיךְ הַחֲזָקָה בְּזִמְנָא דְּחֲבִלִין דְּמִשְׁיחָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ יִתְחַבְּרוּן בְּחִזָּא וּבִהוּ יִתְתַקְפוּן יִשְׂרָאֵל. עַל רְזָא דָּא כְּתִיב (שם א כה) וְאִשְׁכְּיָה יְדֵי עַלְיָךְ. מָאִי וְאִשְׁכְּיָה. אֵלָּא בַּר מִיַּד הַנְּטוּיָה בְּגִלּוֹתָא, וְאִשְׁכְּיָה יְדֵי וְדָאֵי לְאַתְקַפָּא לָהּ. וְעוֹד, וְאִשְׁכְּיָה כְּמָה זִמְנִין, זִמְנָא בְּתַר זִמְנָא. דְּכְמָה דְּרָגִין יִתְעַרְרוּן בֵּיהוּא זִמְנָא לְאַתְתַקְנָא. וְכְמָה עֲקָתִין מְטָאן בַּג"ד לְיִשְׂרָאֵל עַד דִּיתְתַקְנוּן מְלִין. בְּדִין יִקְרָא לָךְ עוֹר הַצֶּדֶק, בְּמִשְׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מִסֵּטֶרָא דְשְׂמָאלָא. לְכַתֵּר צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בַּצֶּדֶקָה, בְּמִשְׁיחַ בֶּן דָּוִד מִסֵּטֶרָא דִימִינָא. וְלִכְל הַמוֹרָא הַגָּדוֹל

קם אַבְרָהָם תְּנִינּוֹת וְאָמַר, וְדָאֵי כְּמָה זִמְנִין תִּתְעַרְרֵי יְד הַחֲזָקָה, וְכִלְהוּ יִתְחַבְּרוּן לְאַגָּחָא קְרָבָא לְכַתֵּר בְּכִלְהוּ אֲמִין בְּגוּג רְשִׁיעָא. וְאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל לט כא) וְאֵת יְדֵי אֲשֶׁר שְׂמָתִי בָהֶם. בְּדִין (שם לח כב) וְנִשְׁפָּטִיתִי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבָדָם. דְּכִלְהוּ דְּרָגִין דְּעֵבְרוּ בְּדִינָא עַל יִשְׂרָאֵל חַד חַד כִּלְהוּ בְּחִזָּא יִתְחַבְּרוּן לְקַבֵּל גּוּג רְשִׁיעָא. וְכִל סֵטֶר אַחֲרָא יִתְעַבֵּר מַעֲלָמָא בֵּיהוּא

8. עי' גם בזוהר כי תצא ח"ג, רעה, ע"א.

9. עי' זוהר בעלותך ח"ג, קנג, ע"ב.

10. עי' זוהר שמות ח"ב, ז, ע"ב; לעיל הערה 1.

זמן.¹¹ ולכל המורא הגדול - אחר כך, שכל המדרגות יתחברו להאיר על ישראל. אז: והיתה מנחתו כבוד (ישעיה יא, י). אשרי חלקם.

זמנא. ולכל המורא הגדול, לבתר פלהו דרגין יתחברון פחדא לאנהרא על ישראל. פדין (ישעיה יא י) והיתה מנחתו כבוד. זכאה חולקהון.

11. עי' זהר בראשית ח"א, כט, ע"א.